

**DIUMENGE VINT-I-SET
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA
Els dos formen una sola carn

Lectura del llibre del Gènesi

2, 18-24

El Senyor Déu digué:

- «No és bo que l'home estiga sol.
Li faré qui l'ajude i l'acompanye.»

El Senyor Déu modelà amb terra

totes les bèsties salvatges i tots els ocells,
i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria:
el nom que l'home donava a cada un dels animals,
era el seu nom.

L'home donà el nom

a cada un dels animals domèstics i salvatges

i a cada un dels ocells,

però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i de fer-li companyia.

Llavors el Senyor Déu va fer caure l'home en un son profund.

Quan quedà adormit,

Déu prengué una de les costelles de l'home

i omplí amb carn el buit que havia deixat.

Després, de la costella que havia pres,

el Senyor Déu en va fer la dona, i la presentà a l'home.

L'home digué:

- «Esta sí que és os dels meus ossos
i carn de la meua carn.
El seu nom serà l'esposa,
perquè ha sigut presa de l'espòs.»

Per això l'home deixa son pare i sa mare

per a unir-se a la seua esposa,

i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola carn.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

128 (127), 1-2.3.4-5.6 (R.: cf. 5)

R. Que el Senyor ens beneïska tota la vida.

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R. Que el Senyor ens beneïska tota la vida.

La teua esposa donarà fruits com una parra,
dins de la intimitat de ta casa;
veuràs els fills com a brots d'olivera
al voltant de la taula.

R. Que el Senyor ens beneïska tota la vida.

Així és com els fidels del Senyor seran beneïts.
Que el Senyor et beneïska des de Sió.
Que tota la vida pugues veure
prosperar Jerusalem.

R. Que el Senyor ens beneïska tota la vida.

Que pugues veure els fills dels teus fills.
¡Pau a Israel!

R. Que el Senyor ens beneïska tota la vida.

LECTURA SEGONA

Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare

Lectura de la carta als Hebreus

2, 9-11

Germans:

Jesús, abaixat, va ser posat un moment per davall dels àngels;
però, ara, després de la passió i la mort,
el veiem coronat de glòria i d'honor;
perquè Déu, que ens ama, va voler que morira per tots.

Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix,
volia portar molts fills a la glòria,
i convenia que aquell que els havia de guiar a la salvació
fora consagrat pels patiments.

Tant el qui santifica com els qui són santificats
tenen un mateix pare,
i per això no s'averkonyix d'anomenar-los germans.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

10, 2-16

En aquell temps,
els fariseus anaren a buscar Jesús per a provar-lo,
i li preguntaren
si el marit es pot divorciar de la seua dona.
Ell els preguntà:
— «¿Què vos va ordenar Moisès?»

Li respongueren:
— «Moisès permet donar a l'esposa
un document de divorci i separar-se.»

Jesús els digué:
— «Moisès va escriure eixa prescripció
perquè sou tan durs de cor.
Però en el principi Déu creà l'home i la dona.
Per això l'home deixa son pare i sa mare,
i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola carn.
Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn.
Allò que Déu ha unit l'home no ho pot separar.»

Quan estigueren en casa,
els deixebles tornaren a preguntar-li sobre això mateix.
Jesús els diu:
— «Aquell que es divorcia de la seua dona
i es casa amb una altra
comet adulteri contra la primera,
i si la dona es divorcia del seu marit
i es casa amb un altre,
comet adulteri.»

La gent portava a Jesús uns xiquets perquè els imposara les mans,
però els deixebles reprenien els qui els havien portat.
Jesús s'indignà, i els digué:
— «Deixeu que vinguen els xiquets, no els aparteu,
el regne de Déu és per als qui són com ells.
Vos ho dic de veres:
Qui no rebrà el regne de Déu com el rep un xiquet,
no hi entrarà.»

I els prenia als braços i els beneïa imposant-los les mans.

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

10, 2-12

En aquell temps,
els fariseus anaren a buscar Jesús per a provar-lo,
i li preguntaren
si el marit es pot divorciar de la seua dona.
Ell els preguntà:
— «¿Què vos va ordenar Moisès?»

Li respongueren:
— «Moisès permet donar a l'esposa
un document de divorci i separar-se.»

Jesús els digué:
— «Moisès va escriure eixa prescripció
perquè sou tan durs de cor.
Però en el principi Déu creà l'home i la dona.
Per això l'home deixa son pare i sa mare,
i ells dos formen una sola carn.
Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn.
Allò que Déu ha unit l'home no ho pot separar.»

Quan estigueren en casa,
els deixebles tornaren a preguntar-li sobre això mateix.
Jesús els diu:
— «Aquell que es divorcia de la seua dona
i es casa amb una altra
comet adulteri contra la primera,
i si la dona es divorcia del seu marit
i es casa amb un altre,
comet adulteri.»

Paraula del Senyor